

Resolució 451/2019, de 26 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 355/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Móra d'Ebre

Informació reclamada: Al·legacions a una llicència d'obres.

Sentit de la Resolució: Desestimació

Resum: Pot semblar incongruent que un dret com el d'accés a la informació pública, que la llei garanteix àmpliament per a qualsevol persona, sense necessitat d'acreditar cap mena d'interès i d'invocar cap llei (article 18 LTAIPBG), l'exercici del qual sol presumir-se especialment àgil, pugui acabar sent a la pràctica denegat per deficiències de representació. Però una cosa no treu l'altra. L'article 26.1.a LTAIPBG estableix com a requisit de les sol·licituds d'informació pública l'acreditació de la identitat de la persona sol·licitant, i aquesta dada pot tenir la seva significació; la persona física que signa la sol·licitud identifica com a persona jurídica sol·licitant un despatx d'advocats; doncs bé, és jurídicament exigible, per l'article 5 LPAC, però també per una consideració elemental de racionalitat (perquè és de suposar que al despatx d'advocats en qüestió no li semblaria bé que qualsevol persona presentés sol·licituds en el seu nom), que n'acrediti la representació, la qual cosa està clar que no ha fet.

Paraules clau: Ajuntament. Empresa interessada. Llicències. Medi ambient. Residus. Reclamació contra desistiment presumpte. Representació legal. Esmena. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 7 de juny de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 355/2019, presentada en representació d'una empresa interessada contra l'Ajuntament de Móra d'Ebre, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 1111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de maig de 2019 la persona reclamant, després de manifestar que actua en nom d'un despatx d'advocats, que a la seva vegada actuaria en representació de l'empresa titular de la llicència d'obres atorgada per l'Ajuntament de Riba-Roja per a la construcció d'un Centre de valorització i disposició de residus de classe II en el paratge de Les Valls, demana a l'Ajuntament de Móra d'Ebre vista i còpia de la documentació íntegra relativa a les al·legacions formulades per aquest Ajuntament a la llicència en qüestió, inclosos els informes o actes que s'hagin emès o adoptat amb caràcter previ a aquestes al·legacions.

3. El 14 de maig de 2019 la persona reclamant s'hauria personat a l'Ajuntament de Móra d'Ebre per tal d'obtenir materialment la informació sol·licitada, i no li hauria estat facilitada.
4. El 4 de juny de 2019 l'Ajuntament de Móra d'Ebre requereix a la persona reclamant que acrediti la representació que afirma ostentar d'un despatx d'advocats i l'adverteix que si no ho fa en el termini de 10 dies s'entendrà desistida la seva sol·licitud, en aplicació dels articles 5 i 68 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).
5. La Reclamació presentada el 7 de juny de 2019 explica que l'empresa representada per la persona reclamant tindria la condició d'interessada en l'accés a la informació sol·licitada perquè les alegacions demanades ho són en contra de la llicència que li hauria atorgat l'Ajuntament de Riba-Roja per construir un Centre de valorització. Al·lega que l'Ajuntament de Móra d'Ebre no ha contestat la seva sol·licitud i per tant l'acusa de posposar injustificadament l'accés sol·licitat. Argumenta que el requeriment municipal d'acreditar la representació és una mera pràctica dilatòria, que la mateixa persona reclamant representa l'empresa gestora de residus interessada i que la referència al despatx d'advocats és merament a efectes d'adreça per a les notificacions. Invoca l'LTAIPBG i la Llei 27/2006, de 18 de juliol, d'accés a la informació ambiental (LIIA) per fonamentar el seu dret d'accés a la informació sol·licitada. Demana la declaració del dret de l'empresa representada interessada a la informació sol·licitada i que es requereixi a l'Ajuntament de Móra d'Ebre el seu lliurament quan abans millor.
6. El 13 de juny de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Móra d'Ebre i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 24 de juliol de 2019, en resposta de la comunicació de l'antecedent anterior, la GAIP rep una notificació de l'Ajuntament, que adjunta el requeriment indicat a l'antecedent 4.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb

aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Valoració de la suficiència d'acreditació de la representació

Tot i que l'Ajuntament de Móra d'Ebre no ho afirma expressament en la resposta a la GAIP indicada a l'antecedent 7, d'ella es pot deduir que hauria donat per desistida la sol·licitud, degut a què la persona

reclamant no li hauria acreditat la representació en la qual afirma actuar, en nom d'un despatx d'advocats, amb invocació dels articles 5 i 68 LPAC.

L'article 5 LPAC estableix al seu apartat 3 que per formular sol·licituds en nom d'altres persones s'ha d'acreditar la representació, cosa que es pot fer mitjançant qualsevol mitjà vàlid en Dret que deixi constància fidedigne de la seva existència. L'apartat 6 d'aquest mateix precepte indica que la manca d'acreditació de la representació es pot esmenar en el termini de deu dies que ha de donar l'Administració a aquests efectes, tenint en compte el previst per l'article 68 de la mateixa Llei.

Al formulari de la sol·licitud presentada a l'Ajuntament de Móra d'Ebre el 2 de maig de 2019 hi consta com a nom del sol·licitant el de la mateixa persona física reclamant, i com a raó social el del despatx d'advocats en nom del qual aquesta persona física afirma literalment actuar en el cos del "sol·licito"; així mateix, en l'apartat "exposo" de la sol·licitud es fa constar que la informació sol·licitada té relació amb l'atorgament d'una llicència a una empresa que pretén construir un centre de tractament de residus. El formulari de sol·licitud citat va acompanyat d'un escrit signat per la persona sol·licitant i reclamant on s'expressa clarament que la sol·licitud la presenta el despatx d'advocats, en representació de l'empresa titular de la llicència municipal i que qui actua en nom del despatx d'advocats és la persona física sol·licitant i reclamant. Hi hauria, per tant, una doble relació de representació: la persona física actua en nom del despatx d'advocats i aquest en representació de l'empresa gestora de residus.

Sembla ser que la presentació de la sol·licitud no acredita la representació i en conseqüència l'Ajuntament requereix l'esmena corresponent. El requeriment d'esmena fet per l'Ajuntament demana clarament "Requerir al sr. [...] (la persona reclamant), en representació de [...] (el despatx d'advocats en nom del qual actua) ... acrediti la representació amb la qual manifesteu que actueu, amb indicació que, si no ho feu, es considerarà que desistiu ...". A la documentació aportada a aquest procediment per la persona reclamant i per l'Ajuntament no consta que s'hagi acreditat aquesta representació, i en conseqüència caldria donar la sol·licitud d'informació per desistida.

Pot semblar incongruent que un dret com el d'accés a la informació pública, que la llei garanteix àmpliament per a qualsevol persona, sense necessitat d'acreditar cap mena d'interès i d'invocar cap llei (article 18 LTAIPBG), l'exercici del qual sol presumir-se especialment àgil, pugui acabar sent a la pràctica denegat per deficiències de representació. Però una cosa no treu l'altra. L'article 26.1.a LTAIPBG estableix com a requisit de les sol·licituds d'informació pública l'acreditació de la identitat de la persona sol·licitant, i aquesta dada pot tenir la seva significació; la persona física que signa la sol·licitud identifica com a persona jurídica sol·licitant un despatx d'advocats; doncs bé, és jurídicament exigible, per l'article 5 LPAC, però també per una consideració elemental de racionalitat (perquè és de suposar que al despatx d'advocats en qüestió no li semblaria bé que qualsevol persona presentés sol·licituds en el seu nom), que n'acrediti la representació, cosa que està clar que no ha fet.

Certament, la persona física sol·licitant podria haver presentat la sol·licitud en nom propi. Però, per les raons que siguin, ho fa en representació d'un despatx d'advocats del que no n'acredita la representació.

En aquestes circumstàncies, està justificat que l'Ajuntament doni per desistida la sol·licitud i no li faciliti la informació sol·licitada. Seria desitjable que l'Ajuntament hagués fet constar expressament aquest desistiment i així finalitzar formalment el procediment de sol·licitud d'informació. També es podria valorar fins a quin punt podria tenir efectes estimatoris presumptes el fet que la sol·licitud d'informació no hagi estat resolta dins del mes establert per l'article 33 LTAIPBG, tot i que no quedaria clar, en cas de resoldre l'existència d'una resolució presumpta estimatoria, qui en seria la persona beneficiària. De totes maneres, sigui la que sigui la resposta que es doni a aquestes dues qüestions, no pot obviar el fet que la sol·licitud incompleix un requisit essencial i que la persona física sol·licitant ha desistit de la seva sol·licitud d'informació, motiu pel qual és procedent desestimar la seva Reclamació per manca d'objecte.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de juliol de 2019, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 355/2019 per manca d'objecte, perquè hauria desistit de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.